

[Vagn Bro.]

ster, om denne Sag, inden det er kommet til Blokade, hvad der dog i Virkeligheden er en ret alvorlig Sag overfor Beboerne derovre, ikke har været forelagt Ministeriet af Lægerne, inden de greb til disse stærke Midler. Hvis det ikke er Tilfældet, maa jeg udtale min Forundring herover.

I det nye Forslag til Lov om Læger er det jo saaledes, at Lægen har Pligt til paa Begæring at yde den første fornødne Sygehjælp, og Lægerne har gennem Lovgivningen saa betydelige Sikringsmidler ved deres Honorarers Inddrivelse og Betaling, at den almindelige Pligt til at møde, naar de bliver kaldt, nærmest burde følge af sig selv. Jeg forstaar derfor ikke, at det skulde komme til Konflikt mellem Lægerne og Beboerne, før de almindelige Mæglingsmetoder er blevet anvendt — her tænker jeg altsaa paa Klage til Sundhedsstyrelsen eller ogsaa i sidste Instans til Ministeren. Det havde dog været det rimeligste, om dette var sket; kunde Lægen saa ikke, hvis han mente, han havde noget at klage over, faa Medhold, ja, saa kunde Sagen jo være gaaet sin Gang.

En saadan Blokade er en meget alvorlig Sag, og jeg tillader mig derfor at anmode den højtærede Minister om en Udtalelse denne Sag vedrørende. Jeg gentager, at det rent saglige Forhold mellem Læge og Sogn skal jeg ikke komme ind paa her i Dag — det kan der maaske senere blive Lejlighed til at udtale sig om —, men det forekommer mig, at det maa være saaledes, navnlig naar vi erindrer de betydelige Midler, Lægerne har i Retshaandhævnningen, at Lægerne maa møde, naar de syge kalder paa dem, og derefter maa de gaa frem ad de almindelige Veje, ad hvilke andre Borgere maa gaa frem, naar de har noget at kræve. Navnlig da Lægerne her er fortrinsberettigede, beklager jeg, at man, inden en saadan Forhandling har været ført — og det fremgaar af Bladene, at der vist ikke har været i hvert Fald en nøjere Drøftelse i Ministeriet —, har kunnet mene sig berettiget til at gaa denne meget strenge Vej.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre og det radikale Venstre for deres Tilslutning i Hovedsagen til det foreliggende Lovforslag. Der blev af Ordførerne for disse Partier fremsat enkelte Ønsker om mindre Ændringer i Lovforslaget, og jeg mener ligesom de ærede Medlemmer, at disse Ønsker bedst kan behandles videre i Udvalg. Det gælder det Spørgsmaal, som

rejstes af Ordføreren for Socialdemokratiet, og som i øvrigt berørtes af Ordføreren for Venstre, om der ikke i Lægeraadet burde indføjes et borgerligt Element. Det gælder ogsaa Spørgsmaalet om Affattelsen af § 10, hvor det siges, at et Flertal i Lægeraadet kan kræve, at der om Spørgsmaal af principiel Betydning for Landets Sundhedsvæsen, som er til Behandling i Lægeraadet, skal gives Meddelelse til Indenrigsministeriet. Jeg for min Del har intet imod en Ændring i den Retning, man har nævnt: at der skal afgives Beretning til Indenrigsministeriet i alle Tilfælde om saadanne principielle Spørgsmaals Behandling.

Hvad angaar det Spørgsmaal, der er rejst om Sammensætningen af Udvalget vedrørende en Revision af Lovreglerne om Retslægeraadet, skal jeg sige, som den ærede Ordfører for Venstre ogsaa gjorde opmærksom paa, at dette Udvalg selvfølgelig er nedsat af Justitsministeriet. Jeg skal gøre Justitsministeren opmærksom paa de Anker, der her er fremsat, og give Anledning til, at det overvejes, om dette Udvalg burde tiltrædes, som det ærede Medlem mente, af et Lægmandselement.

Jeg er heller ikke uenig med den ærede Ordfører for Venstre i, at det vist vilde være ganske gavnligt, om Sundhedsstyrelsen under Epidemier i højere Grad end hidtil gav Pressen Oplysninger om Fremgangsmaader og om Formaallet med de Foranstaltninger, der i saadanne Tider træffes.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der talte paa det konservative Partis Vegne, indledede med en, forekommer det mig, ret besynderlig Bemærkning om, at det Udvalg, der har været nedsat til Forberedelse af denne Revision af Sundhedsstyrelsesloven, havde jeg forstaaet at sammensætte med stor Skønsomhed, idet jeg havde opfordret Medlemmer af de politiske Partier til at indtræde deri, som jeg maatte regne med paa Forhaand var særlig villig stemt overfor en Revision af den foreslaaede Art.

Det er meget venligt af det ærede Medlem paa den Maade at udnævne sine Kolleger her i Tinget til Nikkedukker, som anbringes det ene eller det andet Sted, alt efter som der er Brug for dem, og det er selvfølgelig en særlig Venlighed mod det ærede Medlems egen Partifælle, som har været Medlem af dette Udvalg; men alt dette skal jeg nu ganske se bort fra. Men naar det ærede Medlem fremsatte som en meget bestemt Henstilling til mig, at jeg i